

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ” ДВА РАЗИ НА ТИЖДЕНЬ.

Починаючи від сего числа “Українські Робітничі Вісті” починають виходити два рази на тиждень.

Подляючи сего радісного вісткою з українським робітництвом і бідним фармерством, ми зваємо всіх товаришів і на дальше помагають своїй робітничій газеті. Ширити, Товариші, “Українські Робітничі Вісті” серед українських працюючих мас, приєдуйте їм нових передплатників, збирайте для них пресовий фонд! Пам’ятайте, що доля Вашої газети лежить в руках лише Вас самих!

Передплата на “Укр. Роб. Вісті” буде вносити тепер в Канаді і Зауч. Державах \$4.00 на рік, \$2.00 на пів року; для Галичини і Буковини \$5.00.

Редакція і Адміністрація “Укр. Робітничих Вістей”.

ЧІЧЕРІН ПРО ПРАВО НА САМООЗНАЧЕНЕ НАРОДІВ.

М. Фарбен, кореспондент ньюорського “Глобу”, мав розмову з Чічеріном, комісаром для заграничних справ в російським соювітським правительстві. Між иншим Чічерін про самоозначене народів сказав ось що:

“Конференція в Дорпаті (де соювітська Росія заключила мир з Естонією) доказала ширість російської революції, яка проголосила право народів на самоозначене. Ми вели завзяту боротьбу в обороні сії сесиди в Берестю Литовським (де заключено мир між соювітською Росією і Німеччиною). Наша прокламація до польського народу є також доказом нашої широти. Також в відношеню до України ми держимо ся тої засади, хоч наші вороги обвиняють нас в імперіалізмі супроти України. Колиби ми хотіли, ми моглиб проголосити Україну частю “з’єдненої Росії”, але ми не робимо сего — ми дали волю українському народові встановити своє власне правительство.”

Думає, що мир близько. “Які є вигляди на мир з прочим світом?” — спитав кореспондент Чічеріна.

“Я думаю, що він прийде скоро”, — була відповідь. “Довше зволікати не можна. Ми хочемо мира, ми все хотіли мира. Ми нетерпеливо ждемо хвилі, коли будемо могли сповнити наше історичне завдане — відбудувати наш край. Ми свідомі того, що це завдане є не лише нашою справою, але справою всего світа. Той сліпий протисоціалістичний елемент, який хоче продовжувати війну і знищене — є вже в меншості. Вкоротці навіть вони зрозуміють, що блокада Росії є рівночасно блокадою Європи, та що здержувати від Росії сирі матеріали і поживу значить засудити Європу на загибель. Ні, мира не можна зволікати довше!”

РОСІЙСЬКА ЧЕРВОНА АРМІЯ МАЄ ПЕРЕМІНИТИ СЯ В АРМІЮ ПРАЦІ.

“L’Humanite” з 30. січня подає зміст промови, яку вголосив Троцький на 3. всеросійським економічним конгресі, що недавно відбув ся в Москві.

У сії промові говорить ся про загальну мобілізацію праці і про поступену переміну червоної армії в робітничу армію.

Мобілізація праці, сказав Троцький, не є порушенем воли. Свообода праці, се засада буржуазії, яка приводила тільки до свободи виснуку. Радянська конституція передбачує мобілізацію робітників.

Червона армія, вступаючи в господарське життя, внесе сяди найбільшій елементі мілітаризму: дисципліну і відповідальність за точне виконуване

розпорядків. Від тепер треба всю військову адміністрацію приміновати до господарських умов. По мірі того, як буде зникати фронт, ради повернуть до принципів міліції. Все населене кожного повіту буде творити рівночасно союз праці і буде являти ся одиницею армії. Найліпші елементи робітничої класи розвинути в господарському житю той організаторський досвід, який вони набули підчас війни. Говорили ся вже про створені “революційних армій праці”, з них вже одна існує; друга творить ся. Одну армію праці створено на Україні, другу приготавляють ся на північному Кавказі для експлоатації нафтових жерел у Грозні. На півночі уживають ся 7 армію для експлоатації торфу і лукаку.

Коли робітники, закінчив Троцький, посвятають всю свою енергію, всю свою інтелектуальну і всю революційну силу економічній справі так, як вони посвячували себе для оборони республіки, Росія стане швидко на ясній шлях, на якому вона знищить своїх ворогів і наповнить радістю своїх приятелів.

Створене “армії праці” коментує “Правда” так:

Дотепер ми мали тільки добровольця праці, який найшов нагоду, щоби дати себе вжити по “комуністичних суботах”. Але так само, як ми перейшли від червоної гвардії до червоної армії, ми мусимо на економічному полі перейти від добровольчих робітничих відділів до революційної армії праці. Ми мусимо координувати всі сили промислового пролетаріату по раціональному плану.

КАВКАЗЬКІ РЕПУБЛІКИ.

Мирова рад — як відомо — визнала остаточно державну незалежність трох закавказьких республік: Грузії, Вірменії та Азербейджану. До “Ліги Націй” входять тим самим три нові народи: грузинський, вірменський та татарський. Грузини та Вірмені належать до найстарших народів землі. Іх істование та культура сягає тисячів літ назав. Як сучасники Асирійців, Медів та Єгиптян причинили ся Грузини та Вірмені у великій мірі до культурного розвитку людства. Від віків вели вони завзяту боротьбу за удержане своєї племиної відрубности, побідоносно перетривали всі залини насилля і тепер підносять ся з упадку як свободні народи, аби своєю життєвою енергією та скарбами своєї культури збагатити людство.

Грузинська республіка простягає ся на просторі меншій більш 100,000 квадратних кілометрів та числить 3 і пів мільона мешканців. Край сей має багаті земні скарби в мінералах та рудах, плянтації тютюну й чаю, високо розвинуту управу бавовни, шовківництва, вина і т. д. Крім сего має Грузія всякі дані, аби стати помістю між Сходом і Заходом, а саме через свої знамениті пристани Батум і Поті.

Вона може також отворити світовій торговлі легкий доступ до природних скарбів Сибіру, а залізна дорога із сибірських вивозових осередків до Батуму, а відси морем до далеких країв є коротша від давньої вивозової дороги через Ураль до балтійського моря. Татарська республіка Азербейджан займає східні частини Кавказу разом з нафтовим простором Баку і має 4 мільони мешканців. Сяд зазначити, що українська етнографічна область на Кавказі, що тягнеть ся здовж західного берега Каспія доходить своїми південними виступами майже під саме Баку.

Вірменська республіка займає враз з турецькою Вірменією о много більший простір ніж її дві сестриці, однак її населене виносить тільки 2 мільони. Вона тягнеть ся впоперек малозазійського півострова від півдня Кавказу до берегів Середземного моря, становить сяди способом меже-

вий вал — з одного боку від Туреччини, з другого боку від Персії, Мезопотамії і Сирії. Область Адаган над берегом Середземного моря має опинити ся під італійським протекторатом. Столиця держави покищо Єриван.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ОФЕНЗИВА НА РУМУНСЬКІМ ФРОНТІ.

Львівська “Тромадська Дума” з 19. лютого пише: В останніх днях большевицькі відділи заатакували румунське військо під Могилевом. Румунська команда поробила ріжні зарядженя для охорони границі.

В деяких місцях Дністра переправили ся большевицькі комісарі до Бесарабії, де агітують серед селян. Із останніх вісток видно, що агітація має в деяких повітах, а саме в орбітському і бєльцькому успіх. Серед большевицьких військ на правому березі находити ся два бригади, сформована з мешканців Бесарабії.

Загальне положене в Румунії супроти троякого наступу большевицького дуже неспевне. Публичну опінію дуже затрівожила вістка, що большевицькі перейшли Дністер та опинили ся на бесарабській області. Букарештенські часописи повні алармючих вісток про наступ червоної армії. Кружать угерті вістки, що передні стєжі большевицькі в багатьох місцях перейшли границю, розбили румунські граничні сторожі і опинили ся на румунській землі.

Робітничий і селянський протестує проти війни з большевиками. До них прилучили ся також партія б. міністер-президента Авареску. Румунський уряд проголосив загальну мобілізацію від 18—42 року життя.

ЩО ГОВОРІТЬ ПРОВІНЦІЯ В РОСІІ.

“Звєстія” друкують розмову з Калініном, котрий повернув з обїздки по Тулі, Пензі, Самарі і Оренбургу. Потяг носячий назву “Жовтнева Революція” відбув свою четверту подорож в цілі несеня освіти на провінції Росії. Калінін зазначає, що на мінгагах, урядованих прелетним відділом освіти, брало участь понад 300,000 людей. На “представленія” живих образів” учащало від одної до десяти тисяч видців. Більшість відчитів відбувала ся в околицях прилягаючих до залізниць.

Заінтересоване селян було дуже велике, що коли повідомлено іх два дні наперед, то вони прибували з великим поспіхом навіть з околиць віддалених о 50 кілометрів. Прибував хто міг, почавши від дїтій аж до старців.

Селяни, котрі з початку відносили ся до уряду Совітів з певним недовірем, тепер довіряють йому вповні і помігають в переміні економічного життя провінції.

Найліпшим доказом того довіря є цілковита згода селян при заведеню збіжжєвого монополю. В багатьох місцевостях робітники самі будують фабрики. В Кузнецку, Саратовській губернії, робітники напр. власними силами отворили фабрику шкла, в котрій успішлі вже випродувати два мільони філіжанок для війська і щоденно виробляють вісім скринь, щиб. В інших округах робітники заложили фабрики фарб.

Військові шпитаї, котрі звиділись, находять ся поміно великих трудностей в належнім порядку, а жовніри чують ся в них задоволені. Позакладано навіть в багатьох місцевостях лабораторії з промінням “Х” (“екс-рей”) взагалі, де би не поглянути, могутність і значіне соювітської сили зростають стало.

ВАШІНГТОН, 22. марта. — Сьогодні поподудни сенат одобрив номінацію Бейнбріджа Калбія на становище секретаря стейту.

РІЖНІ ВІСТІ.

Антисемітський рух на Угорщині.

БУДАПЕШТ, 15. марта. — На зборах антисемітської організації, що носить назву “Пробуджене Угорщини”, які відбули ся тут минулої ночі, бесідники домагали ся розділу жидівського майна поміж християн, а пізнійше товпа напала на жидівські каварні в місті. Підчас тих безпорядків ранено поважно тринадцять осіб.

Страйк моряків в Австралії.

МЕЛБОРН, “Австралія”. — Федеральне правительство рішило ся на острі кроки в цілі зломаня страйку корабельних інженерів. Страйкері не хотють згодити ся на жадні переговори і тому правительство вмішало ся в ту справу. Морська плавба в Австралії цілковито застановлена через страйк, а робітники не хочуть вступити ні одного кроку взад; вони жадають сповнення всіх своїх домагань.

У Франції проповідують вільну любов, щоб збільшити населене.

ПАРИЖ, 17. марта. — Вільну любов і державну опіку над дїтьми предкладають Франції, як средства на скорє розмножене са французького народу. Одета Дусак подає на се слїдуючий спосіб: Правительство має видавати “посвідку материнства” кожній жєнщині будучій матері, яка принесе посвідчене від лікаря, без згляду на те, чи ся жєнщина є замужна, чи ні. Властителька такої “посвідки” буде мати право на короткі години праці, або на лекшу роботу, на догляд лікаря, або на місце в матернім шпитаї. Край має опікувати ся дїтьми на тій основі, що не можна жадати від жєнщини, щоби вона була і робітницею і матєрню, значить, щоби несла тягар два рази тяжіший, як мущина, який навіть з природи сильнійший від жєнки.

“Карта материнства” дає матері повне право над її дитиною і увільнює її від батьківської власти та в той спосіб підносить вартість материнства.

Заля браку учителів в Злучених Державах замкнено 18.279 шкл.

ВАШІНГТОН, 15. марта. — Освітній відділ при міністерстві фінансів подає урядово, що 13. лютого в Злучених Державах було замкнених 18.279 шкл заля браку учителів, а в 41.900 школах вчили учителі, яких педагогічні здібности є слабі, але взято іх до учительської професії лиш тимчасово, щоб запобіч ситуації.

Причиною браку учителів, як се вже кілька разів говорено, є слаба учительська платня. Урядові статистики виказують, що пересічна платня народнього учителя в 1918 році вносила 606 доларів на рік, а гімназійного учителя 1.031 доларів. Се лише пересічна платня, обчислена на основі звітів усіх стейтів. При тім треба, тямити, що було кілька стейтів, а в них сотки місцевостей, де учитель народної школи побирав річно лиш 150 доларів, а гімназійний 200 доларів.

Дон Левієв каже, що Петлюра одержував від Французів поміч.

НЮ ЙОРК, 15. марта. — Ісаак Дон Левієв, кореспондент тудешнього “Глобу”, що довгий час перебував в Росії, в своїх ревуляціях наводить записки російського генерала Грішин-Алмазова, в котих говорить ся, що Петлюра доставив від Французів поміч.

“Документи Грішин-Алмазова — каже Дон Левієв — виказують, що колиб союзники були кооперували з Дєнікіном в армії 1918—1919, коли червона армія була слаба, інтервенція булаб побідила. Замість того Французі рішались помагати Петлюрі, українсько-

му провідникови, проти котрого Дєнікін і його війська ясе вступали. Чортівським генієм союзної команди в полудневій Росії — каже Грішин-Алмазов — був французійський полковник на ім’я Фрайденберг. Генерали Бартеїот і Д’Анзельм спустились були цілком на Фрайденберга, котрий стояв в темних і підозрілих зносінах з Українцями.

Мировій конференції скарено ся, що представники добровольчої армії старались через підретра місяця дозволу у французької команди, щоби оголосити мобілізацію, але Французі, звязаний з Українцями, рішучо на се не дозволили.”

Дон Левієв подає від себе замітку, що генерала Грішин-Алмазова розстріляли большевицькі, полонивши його на боєвій фронті на Україні. Грішин-Алмазов був якийсь час командантом Одеси, коли її були здобули Дєнікінці.

Ліві меншевицькі приступають до Третого Інтернаціоналу.

ЛОНДОН, 14. марта. — Телеграма з Москви (донесити, що ліві меншевицькі (“інтернаціоналісти”) в Росії видали маніфест, в яким заявляють, що вони вступають з меншевицької партії і лучать ся з комуністичним Інтернаціоналом, та солідаризують ся з соювітським правительством.

ПОШУКУЮ

своих товаришів Василя і Олександру Гавриша, з села Мамаївні будучій матері, яка принесе посвідчене від лікаря, без згляду на те, чи ся жєнщина є замужна, чи ні. Властителька такої “посвідки” буде мати право на короткі години праці, або на лекшу роботу, на догляд лікаря, або на місце в матернім шпитаї. Край має опікувати ся дїтьми на тій основі, що не можна жадати від жєнщини, щоби вона була і робітницею і матєрню, значить, щоби несла тягар два рази тяжіший, як мущина, який навіть з природи сильнійший від жєнки.

“Карта материнства” дає матері повне право над її дитиною і увільнює її від батьківської власти та в той спосіб підносить вартість материнства.

ПОШУКУЮ

Григорія Прокіпчука, з села Худовець, повіт Борщів, Галичина. В 1915 р. перебував в Салт Сейнт Мері, Онт. Хто би про него знав або він самий, прошу зголосити ся на слїдуючу адресу: John Lukiano, R. F. D. No. 1, Box 5, Hanry St., Muskegon, Mich. (16)

ПОШУКУЮ

своих братів Никифора і Гната Ваговенького, з села Курдринець, повіт Борщів, Галичина. Один перебував в Форт Вільямі а другий, в Монреалі. Хто би про них знав або вони самі звольте написати на слїдуючу адресу: Iwan Bahowecky, 115 Ave. C. North, Saskatoon, Sask. (16)

ПОШУКУЮ

своих братів Івана, Михайла і Стефана Бойчин, з села Янівки, пов. Долина. В р. 1912 перебували в Торонто. Хто би про них знав або вони самі, прошу зголосити ся на адресу: Peter Boychyn, 2384 Professor S. W., Cleveland, Ohio. (17)

ПОШУКУЮ

Івана Куриша, котрий перебував перед двома роками в Вінніпегу. Хто би знав його адресу, прошу написати до: H. Pons, 834 Belmont St., Hamtramck, Mich. (16)

ЧИТАЙТЕ!

“УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ”

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ В АМЕРИЦІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Європі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ: На пів року \$4.50 На три місяці \$2.50 На оден місяць \$1.00

Передплату шліть, або по оказове число пишіть на адресу: Ukrainski Shchodenni Visty, 602 EAST 11-4th STR., NEW YORK, N. Y.

ПОШУКУЮ

своєго брата Василя Чобана, з села Оршівці, повіт Кішмань, Буковина. Хто би про него знав або він самий, звольте написати на понизшу адресу: J. Choban, C. R. L. Co. Camp 2, Golden, B. C. (16)

ПОШУКУЮ

своєго сусїда Михайла Говшовського, з села Іваніе Пусте, пов. Борщів, Галичина. Давнійше перебував в Венкувер. Хтоби про него знав, або він сам, прошу зголосити ся на адресу: Peter Shmygiyk, 34 Maple Ave., Montreal, Que. (14)

ПОШУКУЮ

в важкій справі свого брата Олександру Кіпрі, котрий перебуває в Монтані, Злучені Держави. Хто би знав його докладну адресу, прошу написати до: S. Kipry Hillcrest Mines, Alta. (15)

ПОШУКУЮ

Онофрика Провонича (Комаровського), з села Васильковець, повіт Гусятин. Два роки тому назад вїїхав з Вінніпегу. Має перебувати десь в Венкувер, Б. К. Хто знає його адресу або він сам, хай напише до: T. Hawryshchak, 891 Pritchard Ave., Winnipeg, Man. (16)

ПОШУКУЮ

вученого брата Миколу Заруцького і швагра Стефана Махонку, з місточка Янова, повіт Тереховля. Мають перебувати в околицях Вінніпегу. Хто би про них знав або вони самі, хай зголосить ся на адресу: Andrew Stec, Box 82, Flint, Mich. (14)

ПОШУКУЮ

в важкій справі т. Михайла Пахольчука, з стрийського повіту, котрий перед 15 місяцями перебував в Галт, Онт. Хто би знав його теперішню адресу, прошу написати до: Adam Romaniw, 17 Main St., Brantford, Ont. (14)

ПОШУКУЮ

своєго брата Івана, Михайла і Стефана Бойчин, з села Янівки, пов. Долина. В р. 1912 перебували в Торонто. Хто би про них знав або вони самі звольте написати на слїдуючу адресу: Iwan Bahowecky, 115 Ave. C. North, Saskatoon, Sask. (16)

ПОШУКУЮ

своєго брата Івана, Михайла і Стефана Бойчин, з села Янівки, пов. Долина. В р. 1912 перебували в Торонто. Хто би про них знав або вони самі звольте написати на слїдуючу адресу: Iwan Bahowecky, 115 Ave. C. North, Saskatoon, Sask. (16)

ПОШУКУЮ

своєго брата Івана, Михайла і Стефана Бойчин, з села Янівки, пов. Долина. В р. 1912 перебували в Торонто. Хто би про них знав або вони самі звольте написати на слїдуючу адресу: Iwan Bahowecky, 115 Ave. C. North, Saskatoon, Sask. (16)

ПОШУКУЮ

своєго брата Івана, Михайла і Стефана Бойчин, з села Янівки, пов. Долина. В р. 1912 перебували в Торонто. Хто би про них знав або вони самі звольте написати на слїдуючу адресу: Iwan Bahowecky, 115 Ave. C. North, Saskatoon, Sask. (16)

ПОШУКУЮ

Василя Бобика, з села Шиньковець, повіт Борщів, Галичина. Має перебувати на 40 Urbain St. Montreal. Хто би про него знав або він самий, прошу зголосити ся на понизшу адресу: John Lukiano, R. F. D. No. 1 Box 5, Hanry St., Muskegon, Mich. (16)

ПОШУКУЮ

своєго брата Івана Стецюка, з села Іваніка, повіт Борщів. Послїдніми часами перебував в Салт Сейнт Мері, Онт. Хто би знав його адресу, прошу написати до: Anastaxia Sfecuk, Box 115, Kenora, Ont. (14)

ПОШУКУЮ

своєго брата Георгія Сорохана з села Лашківка, Буковина і товаришів Дмитра Кумарійського і Костя Кривезьку. Першї два перебувають правдоподобно в Вінніпегу, а третій в Монреалі. Прошу зголосити ся на адресу: P. Sorochan, 79 Stratford Place, Newark, N. J. (14)

ПОШУКУЮ

своєго брата Георгія Сорохана з села Лашківка, Буковина і товаришів Дмитра Кумарійського і Костя Кривезьку. Першї два перебувають правдоподобно в Вінніпегу, а третій в Монреалі. Прошу зголосити ся на адресу: P. Sorochan, 79 Stratford Place, Newark, N. J. (14)

ЕВДОКІЯ КВАШНІЦКА

пошукує свою сестру Параньку Квашніцу, з села Трибуховець, пов. Гусятин, Галичина. Давнійше перебувала в Едмонтоні, там і заміж вийшла. Хто би з єї знакомих знав де вона тепер перебуває, або вона сама, хай буде ласка повідомити на адресу: Ewdokia Dutka (Kwasnicka), 1610 Crawford Ave., West Fort William, Ont. (16)

ПОШУКУЮ

Антося Кімовича, з села Перегінська, повіт Долина, Галичина. Перебував довгий час в Трансконі, Ман. В 1918 р. вїїхав до Саскачевану на живнє. Хто би знав його адресу або він самий, прошу написати до: Andrij Megas, Beaman, Man. (14)

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ “МОЛОТ” САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ. Передплата — \$2.00 на рік, 10 цнт. поодинокє число. “МОЛОТ” 414 E. 9th STR. — — — NEW YORK, N. Y.

КУПУЙТЕ ФОТОГРАФІІ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ в формі почтових карток ЦІНА: 5 ЦТ. ЗА КАРТКУ. Картки сі фотографічні є в двох барвах, так як в дійсности Укр. Роб. Дім виглядає. Картки сіх можна уживати до переписуваня ся з товаришами і знакомими. Замовленя почтою приймають ся лише найменше на 20 карток, себ то найменше за \$1.00. Весь чистий дохід з розпродажі карток іде на сплату довгу Укр. Роб. Дому. Замовленя адресуйте так: UKRAINIAN LABOR TEMPLE, Cor. Pritchard & McGregor, — — — Winnipeg, Man.

ЧИТАЙТЕ! “УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ” ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ В АМЕРИЦІ. Ся часопись має своїх кореспондентів в Європі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці. ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ: На пів року \$4.50 На три місяці \$2.50 На оден місяць \$1.00 Передплату шліть, або по оказове число пишіть на адресу: Ukrainski Shchodenni Visty, 602 EAST 11-4th STR., NEW YORK, N. Y.